

ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים • ה' הוּא הַאֱלֹהִים

סוּד אַבִּיגַיִל בַּת נַחֲשׁ

"כִּי מִנְשָׂרֵשׁ נַחֲשׁ יֵצֵא צַפֵּעַ וּפְרִיּוֹ שָׂרָף
 מְעוֹפֵף" (ישעיהו יד, כט), כִּי יֵשִׁי נִקְרָא
 "נַחֲשׁ" סוּד חֲשׂוֹן הַמְּשֻׁפָּט, שְׂהִיָּה
 מִקְּנֵשֶׁט בְּאָדָם פִּטְרָה בְּרִקְתָּ, נִפְךְ סִפִּיר
 יְהִלֵּם, לְנֶשֶׁם שָׁבוּ וְאַחֲלָמָה.

כִּי לְדוֹד הִיָּתָה אָחוֹת בְּנֵשֶׁם אַבִּיגַיִל —
 סוּד לְאָה, וְאַנְשָׁה בְּנֵשֶׁם אַבִּיגַיִל — סוּד
 רַחֵל, וְעַל-יְדֵי שְׁנֵי הַנָּשִׁים הָאֵלוֹ דָּוִד
 הִצְלִיחַ לְחַבֵּר אֶת עַקְבִּי לְאָה עִם כְּתוּר
 רַחֵל, שְׁזָה סוּד מִתֵּן תּוֹרָה, וְעַל יְדֵי זֶה
 זָכָה לְשִׁמְעַי אֶת עֲשִׂיֶרֶת הַדְּבָרוֹת בְּכָל
 רִגְעַ וּנְשָׁנִיתָ, וְלֹהֲנִשְׁמִיעֵם לְכָל עַם
 יִשְׂרָאֵל.

כִּי אֲבִיגַיִל אִשְׁתּוֹ, הָיְתָה בַּת־חֵלָה אִשָּׁת
נָבַל הַכַּרְמְלִי, נְשֵׁהָיָה אִישׁ בְּלַיְעֵל (שְׁמוּאֵל
א' כה, כה), גִּימְטְרִיא בְּלַעַם [= 142]. כִּי נָבַל
הַכַּרְמְלִי הָיָה נִצּוֹן מִבְּלַעַם הָרָשָׁע,
שֶׁעָלִיו נֶאֱמַר "וַיֵּדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן מִחֲזָה
נִפְלֵ וְגַלּוּי עֵינָיִם" (בְּמִדְבָּר כד, טז).

כִּי בְּלַעַם נִגְלָה לוֹ ה' יִתְבָּרַךְ גַּם כְּנִשְׂחָהוּא
יָנִשׁ וְשׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ, כְּמוֹ נִשְׁכָּתוּב
בְּסִפְרֵי [בְּסוּף זֹאת הַבְּרָכָה] שֶׁבְּנִשְׁלֵשָׁה דְבָרִים
הָיָה בְּלַעַם יוֹתֵר גָּדוֹל מִמִּשְׁחָה רַבְּנוּ;
בְּ"וַיֵּדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן", וְה' הָיָה מִתְּגַלָּה
אֵלָיו גַּם כְּנִשְׁחָהוּא שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ בְּחֵינַת
"נִפְלֵ וְגַלּוּי עֵינָיִם". וְחֻזֵן מִזֶּה, בְּלַעַם,
נְשֵׁהָיָה "וַיֵּדַע דַּעַת עֲלִיּוֹן", הָיָה יוֹדֵעַ מַתִּי
וּבְאִיזוֹ שָׁעָה וּבְאִיזָה רְגַע ה' עוֹמֵד
לְהַתְּגַלּוֹת אֵלָיו. מֵה נִשְׁאִין כֵּן בְּמִשְׁחָה.

וְכֹל זֶה עָשָׂה ה' יִתְבָּרַךְ לְמַעַן אֲמוֹת
הָעוֹלָם שִׁיחֲזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְנָתַן לָהֶם
נְבִיא שֶׁבְּנִשְׁלָשָׁה דְּבָרִים הָיָה גָּדוֹל
מִמֶּשֶׁה. אֲבָל, בְּלִעָם מָעַל בְּתַפְקִידוֹ
הָרַם וּבְנִשְׁלִיחוֹת הָאֱלֹקִים שֶׁלְּמַעַנָּה
נִשְׁלַח, וְזָכָה לְהִנָּשֵׂא לְאֶתוֹן, וְעָשָׂה
חֲתָנָה בְּרַב פָּאָר וְהָדָר, עִם זְקוּקֵי אִישׁ
וּבְלוֹנִים שֶׁפָּרְחוּ בְּאֵוִיר.

וְהוּא עֵצְמוּ פָּרַח בְּאֵוִיר, וְהִסְתַּתֵּר
מֵאֲחֹרֵי הַכּוֹכָבִים, שֶׁפָּנְחָם לֹא יִזְהָה
אוֹתוֹ [זֶהוּ בְּלֶק קצד]. אֲבָל, כָּל זֶה לֹא עֶזֶר לוֹ,
וּפָנְחָם שָׁלַח אֶת צְלִיָּה שֶׁהָיָה מִנְשַׁבֵּט דָּן,
וְהוֹרִידוּ מִבֵּין הַכּוֹכָבִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
בְּעוֹבְדֵיָה (א, ד): "אִם תִּגְבִּיֶה כִּנְשֹׁר וְאִם בֵּין
כּוֹכָבִים שִׁים קִנְיָה מִשָּׁם אֲוִירִיךָ נִאֵם ה'".

